

Εὐλογία πιττῶν ἢ πιστῶν;

ἀρχ/του Δανιήλ Αεράκη

Κάποτε χτιζόταν ἕνας μέγας Ναός. Οἱ πρῶτοι κτήτορες του ἦσαν εὐσεβεῖς. Καὶ εἶχαν μοναδικὸ σκοπὸ νὰ γίνῃ ὁ Ναός, γιὰ νὰ καλυφθοῦν οἱ λειτουργικὲς ἀνάγκες τῆς περιοχῆς, πού ὅλο καὶ μέγαλωνε, ὅπως ἄλλωστε ὅλες οἱ συνοικίες γύρω ἀπὸ τὴν Ἀθήνα καὶ τὸν Πειραιᾶ. Ὁ προεστῶς, λειτουργὸς σεμνὸς καὶ ἀφιλοκερδῆς, πρόσεχε νὰ γίνῃ μὲν ὁ Ναὸς εὐρύχωρος, ἀνάλογος μὲ τὶς ἀνάγκες τῆς ἐνορίας, ἀλλ' ἀπαλλαγμένος ἀπὸ περίτεχνα καὶ πολυτελῆ ἀντικείμενα, πού ὄχι μόνον εἶναι περιττά, ἀλλὰ καὶ σκανδαλίζουν τὸ λαό.

• Πέρασαν τὰ χρόνια. Ἄλλαξαν τὰ πρόσωπα. Ἦλθαν ἄλλοι. Ἀνάμεσά τους τοποθετήθηκαν καὶ ἐφημέριοι, πού εἶχαν τὸ μόνιμο παράπονο: «Δεν βγάζουμε πολλὰ τυχερά. Ἄλλοι βγάζουν πολὺ περισσότερα. Κάτι πρέπει νὰ κάνουμε...»!

Ἐνας ἀπὸ τοὺς ἐφημερίους, ὁ νεώτερος, ἔρριξε μιὰ ἰδέα:

-Δὲν προσθέτουμε ἕνα παρεκκλήσι ἐφαπτόμενο τοῦ Ναοῦ καὶ συνδεδεμένο μαζί του; Ἔτσι θὰ ἔχουμε περισσότερες εὐκαιρίες... Θὰ ἔρχεται ὁ κόσμος. Κάτι θὰ μαζεύουμε κι ἐμεῖς...

—Ωραία ἡ ἰδέα σου – τοῦ εἶπαν οἱ ἄλλοι, ὄχι τόσο... παραδόπιστοι σὰν αὐτόν. Καὶ στὸ ὄνομα ποιοῦ ἁγίου θὰ τιμᾶται τὸ παρεκκλήσι; Ἐγὼ προσωπικὰ - εἶπε ὁ μεγαλύτερος καὶ λογιώτερος - προτείνω τὸν ἀπόστολο Παῦλο. Ἄς τιμηθῇ ὁ μέγας ἀπόστολος, ὁ κήρυκας τῆς οἰκουμένης. Ἄλλωστε δὲν ὑπάρχει ἐκκλησία ἢ παρεκκλήσι στὸ ὄνομά του στὴν περιοχή μας. Καὶ ἔπειτα πῶς θὰ φανερώσουμε ὅτι ὄντως εἴμαστε ἡ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία;

Ὁ πρωτοστατήσας στὴν ἰδέα ἀνεγέρσεως παρεκκλησίου φυσικὰ δὲν συνεφώνησε! Μὲ εἰδικὸ νεῦμα θέλησε νὰ ἐπηρεάσῃ τοὺς ἄλλους δυὸ ἐφημερίους, πού μέχρι ἐκείνη τὴν ὥρα ἄκουγαν ἀμίλητοι:

-Ὅχι, πατέρες, δὲν θὰ γίνῃ τὸ παρεκκλήσιο στὸ ὄνομα τοῦ ἀποστόλου Παύλου. Ποιὸς ξέρει τὸν Παῦλο; Καὶ ποιὸς θὰ ἔρχεται στὸ παρεκκλήσι του; Τὸ πολὺ-πολὺ νὰ γίνεταί μιὰ λειτουργία στὴ μνήμη του, πού λόγω καὶ τῆς ζέστης τῆς ἐποχῆς ἐλάχιστοι θὰ ἔρχονται! Ἄντε νὰ γίνῃ καὶ μιὰ ἀρτοκλασία. Τί νὰ βγάλῃς μὲ μιὰ ἀρτοκλασία;...

Εἶναι ἀλήθεια, πὼς ἡ ὠμότητα τοῦ μαμωνολάτρη ἐφημερίου, ξένισε ὄχι μόνον τὸν εὐλαβῆ προϊστάμενο, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους δυό, πού φαίνονταν μέχρι στιγμῆς ἀδιάφοροι. Δὲν ἦσαν ὅμως. Ἄνοιξαν τὸ στόμα τοὺς προτείνοντας:

-Ἐγὼ λέω νὰ ἀφιερῶσουμε τὸ παρεκκλήσι στὸν ἅγιο Νεκτάριο. Εἶναι λαοφιλῆς ἅγιος. Θὰ μαζεύῃ κόσμο. Θὰ κάνουμε καὶ εἰδικὲς παρακλήσεις καὶ θὰ αὐξηθοῦν καὶ τὰ ἔσοδά μας...

Καὶ ὁ ἄλλος, ὁ τέταρτος, ἐπενέβη:

-Ὅχι στὸν ἅγιο Νεκτάριο! Τρεῖς κοντινὲς ἐκκλησίες ἔχουν παρεκκλήσι καὶ «θαυματουργές» εἰκόνες καὶ «λείψανα» τοῦ ἁγίου Νεκταρίου. Κορέστηκε ἡ ὑπόθεσις. Πέρασε ἡ... μόδα τοῦ ἁγίου Νεκταρίου! Ἡ δεκαετία τοῦ 1960 ἦταν γιὰ τὴ χάρι του.

Τώρα ἄλλοι εἶναι οἱ ἅγιοι, πού... τραβᾶνε, ὅπως ὁ ἅγιος Ραφαήλ, ὁ ἅγιος Ἐφραίμ... Βέβαια ἐγώ οὔτε αὐτοὺς προτείνω. Ἡ πρότασίς μου ἀφορᾶ σὲ κάποιον ἅγιο, πού ἔχει σχέσι μὲ τα... μάγια! Ὅλος ὁ κόσμος ἔχει πιστέψει, πὼς τοὺς ἔχουν κάνει μάγια καὶ τρομοκρατημένος τρέχει σ' αὐτὸ τὸν ἅγιο. Κόσμο νὰ δοῦν τὰ μάτια σας. Καὶ βέβαια ὁ κόσμος αὐτὸς μαζί μὲ τὸν πόνο τοῦ ἀποθέτει καὶ τὸν ὄβολό του, πού συνοδεύει τὸ χαρτάκι μὲ τὰ ὀνόματά τους...

—'Όχι, ὄχι! διαμαρτυρήθηκε ἐγειρόμενος ἀπὸ τὴ θέσι του ὁ εὐλαβῆς προϊστάμενος. Αὐτὸ εἶναι ἀπαράδεκτο. Ὁ ἅγιος Κυπριανὸς εἶναι μέγας πατὴρ τῆς Ἐκκλησίας ἀλλὰ δὲν ἔχει καμμία σχέσι μὲ μάγια καὶ μὲ ξόρκια. Εἶναι ντροπὴ μας νὰ διαδίδουμε πλάνες καὶ τρομοκρατικὲς ἀντιλήψεις «χρημάτων ἕνεκεν». Γιατί τὸ θέλουμε τὸ παρεκκλήσι; Γιὰ νὰ βγάζουμε ἐμεῖς λεφτά, ἢ γιὰ νὰ τιμήσουμε σπουδαῖο ἅγιο καὶ νὰ ὠφελοῦμεθα ἀπὸ τὴ ζωὴ του καὶ ἀπὸ τὰ κείμενά του καὶ νὰ ἐπικαλούμεθα τὴ χάρι του;...

Διακόπηκε ἐκεῖ ἡ συζήτησις τῶν τεσσάρων ἐφημερίων. Οἱ τρεῖς ὅμως δὲν τῶβαλαν κάτω. Μετὰ ἀπὸ καιρὸ πλεύρισαν στὴν ἀρχὴ τὸν ἀρχιερατικὸ, μετὰ τὸν πρωτοσύγκελλο καὶ τελικὰ τὸν μητροπολίτη, καὶ ἐλήφθη ἡ ἀπόφασις γιὰ τὸ σχεδιαζόμενον παρεκκλήσι.

Ἅγιος Φανούριος! Ἔτσι θὰ ὀνομασθῆ τὸ παρεκκλήσι. Ἄλλωστε ἤδη ὁ ἀντιδρῶν προϊστάμενος μετετέθη. Δὲν ἔχετε πλέον ἐμπόδιο! Καὶ τὸ νοῦ σας! «Ὁ νοῶν νοεῖτω!» ἦταν ἡ ἄγραφη ἔγκρισις «ἄνωθεν»...

Γρήγορα προσαρτήθηκε τὸ νέο παρεκκλήσι στὸν κεντρικὸ ναό. Δειλὰ-δειλὰ ἄρχισαν νὰ ἐμφανίζονται οἱ πρῶτες φανουρόπιττες! Μέχρι πού ἔφτασε ὁ καιρὸς τῆς... οὐρᾶς! Στὴν οὐρὰ τώρα περιμένουν οἱ γυναῖκες, γιὰ νὰ διαβαστοῦν οἱ φανουρόπιττες τους, δίνοντας στὸ χέρι τοῦ παπᾶ τὸ χαρτὶ μὲ τὰ ὀνόματα καὶ τὰ νομίσματα. Γιὰ νὰ μὴ ξεχνιώμαστε: Δὲν πιάνει διάβασμα χαρτιοῦ χωρὶς... λεφτά!!! Εἶναι καθωρισμένο ἀπὸ τὰ ἀφιλότιμα «φιλότιμα», τὰ παντὸς εἶδους τυχερὰ γιὰ τὰ ὁποιοῦδήποτε εἶδους διαβάσματα!

Μὴ ρωτᾶτε τί καὶ πὼς «προφητεύουν» (!) διάφορα πράγματα μὲ τὶς φανουρόπιττες! Ὁ ἴδιος πάντως ὁ ἅγιος Φανούριος, ἂν ἤθελαν οἱ φανουροπιττόπληκτοι, θὰ τοὺς παρέπεμπε στὸ λόγο τῆς Γραφῆς καὶ ἐκεῖ θὰ ἔβλεπαν πὼς «*Θεὸς ἐφανερῶθη ἐν σαρκὶ*» (Α' Τιμ. γ' 16), πὼς ὁ Χριστὸς «*ἐφανέρωσε τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς τοῖς ἀνθρώποις*» (Ἰωαν. ιζ' 6), πὼς «*ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερῶθη προσκύνησις*», πὼς «*δεῖ πάντας ἡμᾶς φανερωθῆναι*» ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ (Β' Κορ. ε' 10).

Μὴ ρωτᾶτε πὼς μῆκε στὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας τὸ γλυκὸ κέικ, πού τὸ ὠνόμασαν φανουρόπιττα! Τὸ θέμα εἶναι, ὅτι τὸ ὑποκατάστατο τῆς ἀγίας Γραφῆς λέγεται φανουρόπιττα! Τὸ ὑποκατάστατο τῆς μετανοίας λέγεται φανουρόπιττα! Τὸ ὑποκατάστατο τοῦ Ἄρτου τῆς Ζωῆς λέγεται φανουρόπιττα!

Καὶ γιὰ νὰ μὴ θεωρηθοῦμε ὑπερβολικοί, ἀντιγράψουμε ἀπὸ πρόγραμμα τοῦ ἑορτασμοῦ παρεκκλησίου τοῦ ἀγίου Φανουρίου:

Παραμονή: 5-7 μ.μ. Θὰ εὐλογοῦνται διαρκῶς πίττες τοῦ Ἁγίου.

7μ.μ. Ἐσπερινὸς καὶ εὐλόγησις πιττῶν. Μέρα ἑορτῆς: 7π.μ. Ὅρθρος, Θ. Λειτουργία

καὶ εὐλόγησι πιττῶν τοῦ Ἁγίου.

5-7 μ.μ. Θὰ εὐλογοῦνται διαρκῶς πίττες τοῦ Ἁγίου.

7μ.μ. Ἐσπερινός, Παράκλησι καὶ εὐλόγησι πιττῶν τοῦ Ἁγίου.

Εἶναι καιρὸς μετ' ὀργῆς καὶ ἀγανακτήσεως (Μάρκ. γ' 5) νὰ δῆ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τὴν κατάστασι: Τελικὰ τί εἶναι ἡ Ἐκκλησία: Εὐλογία πιττῶν ἢ εὐλογία πιστῶν; Τελικὰ θὰ ἐπικρατήσουν στὴ λατρεία τῆς Ὀρθοδόξου πίστεώς μας τὰ ὑποκατάστατα; Τελικὰ τό «*Λάβετε φάγετε*» τοῦ Εὐχαριστιακοῦ Δείπνου, θὰ γίνῃ: «*Ἐλάτε νὰ φάτε φανουρόπιττες*»;